Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
TAMARA ĆAPETA
prednesené 14. marca 2024[1]

Vec C-541/22 P

Araceli García Fernández,
Faustino González Parra,
Fernando Luis Treviño de Las Cuevas,
Juan Antonio Galán Alcázar,
Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera,
Macon, SA,
Marta Espejel García,
Memphis Investments Ltd,
Pedro Alcántara de la Herrán Matorras,
Pedro José de Jesús Benito Trebbau López,
Pedro Regalado Cuadrado Martínez,
María Rosario Mari Juan Domingo
proti
Eleveté Invest Group, SL,
Antonio Bail Cajal,
Carlos Sobrini Marín,
Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL,
Juan José Homs Tapias,
Anna María Torras Giro,
Marbore 2000, SL,
Trístan González del Valle,
Európskej komisii,
Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB),
Španielskemu kráľovstvu,

Banco Santander, S. A.

„Odvolanie – Hospodárska a menová politika – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií – Nariadenie (EÚ) č. 806/2014 – Článok 18 – Podmienky na riešenie krízovej situácie – Článok 20 – Oceňovanie na účely riešenia krízovej situácie – Článok 296 ZFEÚ – Povinnosť odôvodnenia – Článok 47 Charty základných práv Európskej

[1] Jazyk prednesu: angličtina.

únie – Žaloba o neplatnosť a žaloba o náhradu škody – Riešenie krízovej situácie banky Banco Popular“

I. Úvod

1. Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií (SRM) bol zriadený v roku 2014[2]. Dňa 6. júna 2017 bol prvýkrát použitý v súvislosti s bankou Banco Popular Español, S.A. (ďalej len „Banco Popular“).

2. Odvolatelia sú fyzické a právnické osoby, ktoré boli akcionármi alebo držiteľmi nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 alebo Tier 2 vydaných bankou Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie[3] banky Banco Popular.

3. Žalobou podanou na Všeobecný súd žalobcovia v prvostupňovom konaní (odvolatelia v tejto veci) napadli program riešenia krízovej situácie, jeho schválenie Európskou komisiou a s tým súvisiace dokumenty a domáhali sa náhrady škody a kompenzácie. Uvedená žaloba bola spolu s ďalšími piatimi žalobami vybraná ako pilotná vec na Všeobecnom súde[4] a meritórne zamietnutá rozsudkom z 1. júna 2022, Eleveté Invest Group a i./Komisia a SRB (T-523/17, EU:T:2022:313) (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

4. V rámci riešenia krízovej situácie banky Banco Popular prebieha zároveň ďalšie konanie o odvolaní, a to vo veci C-535/22 P, Aeris Invest/Komisia a SRB[5], pričom predložené tvrdenia sa výrazne prekrývajú (ďalej len „súbežné odvolanie“). Moje návrhy k uvedenému odvolaniu budú prednesené v ten istý deň (ďalej len „súbežné návrhy“), pričom tieto dvoje súbežné návrhy je potrebné vykladať spoločne.

5. Úlohou Súdneho dvora na účely prejednávaného odvolania nie je preskúmať program riešenia krízovej situácie a jeho schválenie Komisiou (a akékoľvek iné dokumenty napadnuté v prvostupňovom konaní), ale skôr spôsob, akým Všeobecný súd vykonal svoje preskúmanie.[6] V rámci oboch prejednávaných odvolaní to znamená, že preskúmanie Súdnym dvorom bude

[2] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1) (ďalej len „nariadenie o SRM“).

[3] Rozhodnutie výkonného zasadnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) SRB/EES/2017/08 zo 7. júna 2017 o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español, SA (ďalej len „program riešenia krízovej situácie“). Program riešenia krízovej situácie bol schválený rozhodnutím Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español S.A. (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15) (ďalej len „schválenie Komisiou“).

[4] Zvyšnými pilotnými vecami sú: 1. Rozsudok z 1. júna 2022, Del Valle Ruíz a i./Komisia a SRB (T-510/17, EU:T:2022:312). Odvolanie vo veci C-539/22 P, Del Valle Ruíz a i./Komisia a SRB bolo podané, ale 22. júla 2023 bolo vzaté späť. 2. Rozsudok z 1. júna 2022, Aeris Invest/Komisia a SRB (T-628/17, EU:T:2022:315). Odvolanie proti tomuto rozsudku je predmetom prebiehajúceho konania vo veci C-535/22 P, Aeris Invest/Komisia a SRB. 3. Rozsudok z 1. júna 2022, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/Komisia (T-570/17, EU:T:2022:314). Proti tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie. 4. Rozsudok z 1. júna 2022, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a SFL/SRB (T-481/17, EU:T:2022:311). V súčasnosti prebiehajú dve konania o odvolaní proti tomuto rozsudku. Prvé vo veci C-551/22 P, Komisia/SRB. Pozri návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Ćapeta vo veci Komisia/SRB (C-551/22 P, EU:C:2023:846). Druhé vo veci C-448/22 P, SFL/SRB. 5) Uznesenie z 24. októbra 2019, Liaño Reig/SRB (T-557/17, EU:T:2019:771). Súdny dvor v odvolacom konaní potvrdil toto uznesenie rozsudkom zo 4. marca 2021, Liaño Reig/SRB (C-947/19 P, EU:C:2021:172), v ktorom rozhodol, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že sporné ustanovenie nie je oddeliteľné od programu SRB na riešenie krízovej situácie.

[5] Proti rozsudku z 1. júna 2022, Aeris Invest/Komisia a SRB (T-628/17, EU:T:2022:315) (ďalej len „súbežný napadnutý rozsudok“).

[6] Podľa Súdneho dvora „v rámci odvolania je cieľom preskúmania Súdnym dvorom najmä overiť, či Všeobecný súd právne dostatočne odpovedal na všetky tvrdenia, ktoré uviedol odvolateľ“. Rozsudok z 11. novembra 2021, Autostrada Wielkopolska/Komisia a Poľsko (C-933/19 P, EU:C:2021:905, bod 50).

zamerané po prvé na otázku, či Všeobecný súd správne vyložil príslušné ustanovenia nariadenia o SRM, a po druhé na otázku, či v dostatočnej miere preskúmal program riešenia krízovej situácie vypracovaný Jednotnou radou pre riešenie krízových situácií (SRB) a schválený Komisiou.

6. Súdny dvor nedávno konsolidoval relevantný štandard preskúmania v rozsudku Crédit lyonnais[7]. V uvedenej veci Súdny dvor rozhodol, že súdy Únie nesmú nahradiť rozhodnutie orgánu Únie svojím vlastným rozhodnutím. Musia naopak určiť, či sa rozhodnutie zakladá na vecne správnych skutočnostiach a či nie je poznačené zjavne nesprávnym posúdením alebo zneužitím právomoci.[8]

7. Tento štandard potvrdzujú požiadavky článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Na to, aby bolo súdne preskúmanie účinné a aby bolo zaručené právo na obhajobu, „dotknutá osoba musí mať možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti, a to bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu vyžadovať od dotknutého orgánu, aby tieto dôvody oznámil s cieľom umožniť jej brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd“[9].

8. Vzhľadom na uvedené úvahy navrhnem, aby Súdny dvor potvrdil oba napadnuté rozsudky.

II. Udalosti vedúce ku konaniu na Všeobecnom súde

9. Skutkové okolnosti relevantné pre prejednávané odvolanie, ktoré sú podrobnejšie vysvetlené v bodoch 25 až 83 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť takto.

10. Finančná situácia banky Banco Popular sa začala zhoršovať v roku 2016. Dňa 5. decembra 2016 bol na výkonnom zasadnutí SRB prijatý plán riešenia krízovej situácie skupiny Banco Popular. Nástrojom riešenia krízových situácií uprednostneným v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016 bol nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktorý je upravený v článku 27 nariadenia o SRM. Tento plán však nebol v rámci konečného riešenia krízovej situácie použitý.

11. V apríli 2017 začala banka Banco Popular proces súkromného predaja s cieľom svojho predaja silnému konkurentovi, čo by napravilo jej finančnú situáciu. Konečný termín na to, aby prípadní nadobúdatelia, ktorí majú záujem o kúpu banky Banco Popular, predložili ponuku, bol stanovený na 10. júna 2017 a neskôr bol predĺžený do konca júna 2017. Spoločnosť Banco Santander, SA (ďalej len „Banco Santander“) listom zo 16. mája 2017 oznámila banke Banco Popular, že nie je schopná predložiť záväznú ponuku v rámci procesu súkromného predaja.

12. Dňa 23. mája 2017 predsedníčka SRB Elke König poskytla rozhovor televíznej stanici *Bloomberg*, počas ktorého dostala otázky najmä v súvislosti so situáciou banky Banco Popular.

[7] Rozsudok zo 4. mája 2023, ECB/Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368). Tento prístup zaujal aj Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, body 110 až 115, a v súbežnom napadnutom rozsudku, body 115 až 119.

[8] Rozsudok zo 4. mája 2023, ECB/Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368, bod 55).

[9] Rozsudok z 24. novembra 2020, Minister van Buitenlandse Zaken (C-225/19 a C-226/19, EU:C:2020:951, bod 43 a citovaná judikatúra).

13. V priebehu mája 2017 viaceré spravodajské médiá vrátane agentúry *Reuters* informovali o ťažkostiach banky Banco Popular. V článku uverejnenom agentúrou *Reuters* sa okrem iného uvádzalo, že podľa nemenovaného úradníka Únie jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že by mohlo byť potrebné pristúpiť k likvidácii banky Banco Popular, ak nenájde kupca. Podľa tohto článku úradník zároveň uviedol, že predsedníčka SRB nedávno vydala „včasné varovanie“ a vyhlásila, že SRB pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu. V ten istý deň uverejnila SRB tlačovú správu, v ktorej poprela obsah tohto článku.

14. V prvých dňoch júna 2017 musela banka Banco Popular čeliť masívnemu výberu likvidity.

15. Dňa 3. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/06, určené pre Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Fond pre riadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, ďalej len „FROB“), ktoré sa týkalo predaja banky Banco Popular. SRB schválila okamžité začatie postupu predaja banky Banco Popular zo strany FROB a informovala fond o požiadavkách v súvislosti s predajom v súlade s článkom 39 smernice 2014/59[10]. SRB najmä uviedla, že FROB musí kontaktovať päť potenciálnych nadobúdateľov, ktorí boli vyzvaní na predloženie ponuky v rámci procesu súkromného predaja. Z piatich potenciálnych nadobúdateľov sa dvaja rozhodli, že sa na postupe predaja nezúčastnia, a jedného vylúčila Európska centrálna banka (ECB) z dôvodov súvisiacich s bankovým dohľadom.

16. Dňa 5. júna 2017 SRB schválila prvé ocenenie (ďalej len „ocenenie 1“) podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia o SRM, ktorého cieľom bolo určiť, či sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízovej situácie. Toto ocenenie vykonala spoločnosť Deloitte, ktorú SRB najala 23. mája 2017 ako nezávislého experta.

17. Ráno 5. júna 2017 banka Banco Popular predložila Banco de España (Národná banka Španielska) prvú žiadosť o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity (ďalej len „ELA“) a popoludní druhú žiadosť, v ktorej bola zvýšená požadovaná suma z dôvodu významného pohybu likvidity. Na základe žiadosti Národnej banky Španielska a v nadväznosti na posúdenie žiadosti banky Banco Popular o ELA, ktoré v ten istý deň vykonala ECB, Rada guvernérov ECB nevzniesla námietky voči poskytnutiu núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular na obdobie do 8. júna 2017. Banco Popular získala časť tejto ELA, Národná banka Španielska však nebola schopná poskytnúť banke Banco Popular zvyšnú časť ELA.[11]

18. Dňa 6. júna 2017 ECB konštatovala, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia o SRM, a oznámila toto posúdenie SRB v súlade s článkom 18 ods. 1 tretím pododsekom nariadenia o SRM.[12]

[10] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190) (ďalej len „smernica 2014/59“).

[11] V opise skutkových okolností sa neuvádza nijaké možné vysvetlenie, pokiaľ ide o dôvody, prečo Národná banka Španielska nemohla poskytnúť celú čiastku ELA banke Banco Popular.

[12] Verzia tohto posúdenia, ktorá nemá dôverný charakter, je dostupná na stránke https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.2017_FOLTF_ESPOP.en.pdf?ed492d2c6735d43ab422f25ed966d712.

19. V ten istý deň spoločnosť Deloitte predložila SRB druhé ocenenie (ďalej len „ocenenie 2“) podľa článku 20 ods. 10 nariadenia o SRM. Cieľom ocenenia 2 bolo odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj poskytnúť informácie k rozhodnutiu, ktoré má byť prijaté o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť. [13]

20. Dňa 7. júna 2017 FROB informoval SRB, že v ten istý deň o 3.12 hod. mu bola doručená záväzná ponuka od banky Banco Santander, ktorá ponúkala odkúpenie akcií banky Banco Popular za sumu 1 euro. FROB navrhol SRB, aby túto ponuku prijala.

21. SRB na svojom výkonnom zasadnutí 7. júna 2017 prijala ponuku banky Banco Santander a prijala program riešenia krízových situácií. Bol použitý nástroj odpredaja obchodnej činnosti [14], v rámci ktorého boli odpísané všetky existujúce akcie (nástroje vlastného kapitálu Tier 1) a nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 banky Banco Popular. Nástroje kapitálu Tier 2 boli konvertované na nové akcie, ktoré boli následne prevedené na banku Banco Santander za cenu 1 euro.

22. Tento program bol Komisii predložený na schválenie o 5.13 hod. O 6.30 hod. rozhodnutím určeným SRB Komisia schválila program riešenia krízových situácií.

23. Dňa 14. júna 2018 spoločnosť Deloitte predložila SRB ocenenie rozdielu v zaobchádzaní, upravené v článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia o SRM, ktoré vykonala s cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola banka Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania (ďalej len „ocenenie 3“).

24. Dňa 17. marca 2020 SRB prijala rozhodnutie SRB/EES/2020/52 [15], v ktorom konštatovala, že akcionári a veritelia, ktorých sa dotklo riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, nemajú nárok na odškodnenie z jednotného fondu na riešenie krízových situácií (JFRKS) podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia o SRM. [16]

III. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

25. Návrhom podaným na Všeobecný súd 7. augusta 2017 žalobcovia v prvostupňovom konaní podali žalobu o neplatnosť programu riešenia krízovej situácie a schválenia Komisiou, ktorou sa domáhali náhrady škody, zrušenia ocenenia 2 a priznania náhrady.

26. Dňa 12. apríla 2019 bol Španielskemu kráľovstvu a banke Banco Santander povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom na podporu návrhov Komisie a SRB.

[13] Toto ocenenie predovšetkým odhadlo hospodársku hodnotu banky Banco Popular na 1,3 miliardy eur pri najlepšom scenári, na mínus 8,2 miliardy eur pri najnepriaznivejšom scenári a na mínus 2 miliardy eur pri najlepšom odhade.

[14] Podľa článku 24 nariadenia o SRM.

[15] Oznámenie týkajúce sa tohto rozhodnutia bolo uverejnené 20. marca 2020 v Úradnom vestníku Európskej únie (Ú. v. EÚ C 91, 2020, s. 2) a je dostupné na stránke: eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XX0320(01).

[16] Viacerí bývalí akcionári banky Banco Popular podali proti tomuto rozhodnutiu SRB opravný prostriedok. Všeobecný súd zamietol tento opravný prostriedok v rozsudku z 22. novembra 2023, Del Valle Ruíz a i./SRB (T-302/20, T-303/20 a T-307/20, EU:T:2023:735). Proti tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie.

27. Uznesením z 12. mája 2021 Všeobecný súd nariadil SRB, aby predložila úplné znenie programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 2, posúdenia, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré vykonala ECB 6. júna 2017, a listu ECB zaslaného banke Banco Popular 18. mája 2017. Uznesením z 9. júna 2021 Všeobecný súd po nahliadnutí do týchto dokumentov rozhodol, že nie sú potrebné na rozhodnutie vo veci, a vyňal ich zo spisu.

28. Všeobecný súd zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

IV. Konanie na Súdnom dvore

29. Odvolaním podaným 11. augusta 2022 odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– vyhovel ich návrhom predloženým Všeobecnému súdu na zrušenie programu riešenia krízovej situácie a jeho schválenia Komisiou a v dôsledku toho zaviazal Komisiu a SRB, aby im vrátili investície, ktoré vložili do banky Banco Popular, alebo aby im subsidiárne nariadil vyplatiť náhradu škody na základe ich mimozmluvnej zodpovednosti,

– zaviazal Komisiu a SRB, aby im vyplatili náhradu škody na základe ich mimozmluvnej zodpovednosti,

– zrušil ocenenie 2 a zaviazal Komisiu a SRB, aby im vyplatili náhradu,

– uložil Komisii a SRB povinnosť nahradiť trovy prvostupňového konania a odvolacieho konania,

– nariadil, aby priznané sumy boli zvýšené o kompenzačný úrok od 23. mája 2017 alebo subsidiárne od 7. júna 2017 až do dňa vyhlásenia rozsudku, ako aj o úroky z omeškania odo dňa rozsudku, s výnimkou trov tohto konania, ku ktorým sa budú pripisovať úroky až odo dňa rozsudku,

– priznal im akúkoľvek ďalšiu náhradu škody, ktorú bude považovať za primeranú.

30. Komisia, SRB, Španielske kráľovstvo a Banco Santander navrhujú, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie v celom rozsahu,

– uložil odvolateľom povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania, ako aj trovy prvostupňového konania.

31. Banco Santander okrem toho navrhuje, aby Súdny dvor v prípade, že vyhovie odvolaniu a v súlade s článkom 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie rozhodne, že sám rozhodne o žalobe o neplatnosť:

– v súlade s článkom 264 druhým odsekom ZFEÚ obmedzil rozsah svojho rozsudku tak, že potvrdí účinky predaja banky Banco Popular spoločnosti Banco Santander.

V. Analýza

32. Odvolatelia uvádzajú na podporu svojho odvolania štyri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že v napadnutom rozsudku sa nesprávne vykladá a uplatňuje článok 18 nariadenia o SRM. Podľa druhého odvolacieho dôvodu sa v napadnutom rozsudku nesprávne vykladá a uplatňuje článok 20 nariadenia o SRM. V rámci tretieho odvolacieho dôvodu odvolatelia požadujú náhradu škody na základe zrušenia rozhodnutia napadnutého v prvostupňovom konaní podľa článku 264 ZFEÚ. Napokon štvrtý odvolací dôvod je založený na nesprávnych posúdeniach v napadnutom rozsudku, pokiaľ ide o nezávislý nárok vyplývajúci z mimozmluvnej zodpovednosti Únie.

33. Ako som už uviedla, moje návrhy v tomto odvolacom konaní je potrebné vykladať v spojení so súbežnými návrhmi. Prvý odvolací dôvod je teda analyzovaný v bodoch 20 až 48 súbežných návrhov, zatiaľ čo piatou a šiestou časťou druhého odvolacieho dôvodu [17] sa zaoberajú body 49 až 86 súbežných návrhov.

34. Zvyšné odvolacie dôvody sa týkajú po prvé údajných porušení článku 20 nariadenia o SRM, ktorými sa budem zaoberať v časti A. Po druhé sa týkajú návrhu na náhradu škody, ktorý budem analyzovať v časti B. Napokon sa odvolatelia dovolávajú aj mimozmluvnej zodpovednosti Únie, ktorou sa budem zaoberať v časti C.

35. V nadchádzajúcej analýze vysvetlím dôvody, prečo by Súdny dvor mal odvolanie v celom rozsahu zamietnuť.

A. O článku 20 nariadenia o SRM

36. V rámci prvých štyroch častí druhého odvolacieho dôvodu odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne [18] vyložil a uplatnil článok 20 nariadenia o SRM na jednotlivé ocenenia banky Banco Popular. Pripomínam, že postup riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zahŕňal tri ocenenia. [19]

37. Ako Súdny dvor potvrdil v rozsudku Aeris Invest/SRB [20], v článku 20 nariadenia o SRM sa uvádzajú dva druhy ocenenia. Prvé (predbežné) ocenenie je upravené článkom 20 ods. 1 až 15 nariadenia o SRM. Druhé (konečné) ocenenie je upravené článkom 20 ods. 16 až 18 nariadenia o SRM a musí byť vykonané nezávislou osobou.

38. Všeobecný súd konštatoval, že ocenenia 1 a 2 v rámci riešenia krízovej situácie banky Banco Popular patria do prvej kategórie, zatiaľ čo ocenenie 3 patrí do druhej kategórie. [21]

39. Po prvé odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že ocenenia 1 a 2 sú spravodlivé, obozretné a realistické, ako to vyžaduje článok 20 ods. 1 nariadenia o SRM.

[17] V rámci nich odvolateľ v súbežnom odvolaní namieta porušenie povinnosti odôvodnenia a článku 47 Charty, ktorého sa mal dopustiť Všeobecný súd.

[18] Napadnutý rozsudok, body 279 až 282 a 346 až 425.

[19] Pozri body 16, 19, 23, a 24 vyššie.

[20] Rozsudok z 21. decembra 2021, Aeris Invest/SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, body 70 a 71).

[21] Tamže (bod 72).

40. Podľa môjho názoru Všeobecný súd správne uviedol [22], že obe ocenenia 1 a 2 sú predbežné, a teda nevyhnutne obsahujú neisté alebo približné informácie.

41. Všeobecný súd totiž vykonal podrobné posúdenie ocenenia 2 pre každú kategóriu aktív, pričom zohľadnil naliehavosť situácie ako kontext, v ktorom spoločnosť Deloitte ocenenie vykonala. [23]

42. Všeobecný súd napokon podľa môjho názoru správne poukázal na rozdielne ciele, ktoré ocenenia 1 a 2 sledovali, na rozdielne okamihy, v ktorých boli vypracované (a na rozdielne dostupné informácie), a teda správne dospel k záveru, že nie sú protichodné. [24]

43. Preto zastávam názor, že Všeobecný súd správne vyložil a uplatnil článok 20 ods. 1 nariadenia o SRM.

44. Po druhé odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia [25], keď konštatoval, že ocenenia 1 a 2 neporušujú požiadavky článku 20 ods. 5 nariadenia o SRM. [26]

45. Pokiaľ ide o cieľ stanovený v článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia o SRM, Všeobecný súd konštatoval, že SRB v ocenení 1 analyzovala tento cieľ, pričom určila, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie podľa článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia o SRM. [27] Dôvodnosť analýzy Všeobecného súdu nie je v tvrdeniach odvolateľov nijako spochybnená.

46. Všeobecný súd tiež správne analyzoval súlad ocenenia 2 s cieľmi stanovenými v článku 20 ods. 5 písm. b), f) a g) nariadenia o SRM, keďže Deloitte v tomto ocenení odkazovala fakticky na tie isté ciele, keď citovala článok 36 ods. 4 písm. b), f) a g) smernice 2014/59. [28]

47. Odvolatelia správne tvrdia, že Všeobecný súd v bode 298 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že neuviedli nijaké osobitné tvrdenie, pokiaľ ide o cieľ stanovený v článku 20 ods. 5 písm. c) nariadenia o SRM. [29]

48. Všeobecný súd však správne poukázal na článok 20 ods. 10 nariadenia o SRM, podľa ktorého predbežné ocenenie „spĺňa požiadavky stanovené v odseku 4 a v maximálne reálnej miere za daných okolností aj požiadavky stanovené v odsekoch 1, 7 a 9“. Článok 20 ods. 5 sa v tomto

[22] Napadnutý rozsudok (body 294, 347 a 357).

[23] Súdny dvor rozhodol, že „stupeň podrobnosti odôvodnenia rozhodnutia musí byť primeraný materiálnym možnostiam a technickým podmienkam alebo lehote, v ktorej musí byť rozhodnutie vydané“. Rozsudok zo 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisia (C-551/10 P, EU:C:2012:681, bod 48 a citovaná judikatúra).

[24] Pozri tiež analýzu v súbežných návrhoch týkajúcu sa ocenení a povinnosti odôvodnenia, body 54 až 70.

[25] Napadnutý rozsudok (body 286 až 304).

[26] Účelom oceňovania podľa článku 20 ods. 5 nariadenia o SRM je: „a) podložiť informáciami určenie, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov; b) ak sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie, podložiť informáciami rozhodnutie o primeranom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má prijať v súvislosti so subjektom uvedeným v článku 2; c) ak sa uplatňuje právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje, podložiť informáciami rozhodnutie o rozsahu zrušenia nástrojov vlastníctva alebo zníženia podielov nástrojov vlastníctva vydaním nových nástrojov vlastníctva, ako aj o rozsahu odpísania alebo konverzie relevantných kapitálových nástrojov;… f) ak sa uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti, podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj znalosti Jednotnej rady o tom, čo predstavuje komerčné podmienky na účely článku 24 ods. 2 písm. b); g) vo všetkých prípadoch zabezpečiť, aby sa akékoľvek straty aktív subjektu uvedeného v článku 2 plne zaúčtovali v okamihu uplatnenia nástrojov riešenia krízových situácií alebo výkonu právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje.“

[27] Napadnutý rozsudok (body 292 a 293).

[28] Napadnutý rozsudok (body 300 a 301).

[29] Odkazujú na body 61 až 66 svojej repliky v prvostupňovom konaní, ktoré sa týmto cieľom skutočne zaoberajú.

ustanovení nespomína. Okrem toho Všeobecný súd tiež správne uviedol, že článok 20 ods. 11 nariadenia o SRM je relevantný, lebo stanovuje, že ocenenie, ktoré nespĺňa požiadavky článku 20 ods. 5, sa považuje za predbežné, čo je prípad ocenení 1 a 2.

49. Preto zastávam názor, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho výkladu článku 20 ods. 5 nariadenia o SRM.

50. Po tretie odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že ocenenie 2 neporušuje požiadavky článku 20 ods. 7 a 9 nariadenia o SRM.

51. Všeobecný súd konštatoval, že článok 20 ods. 10 nariadenia o SRM, ktorý sa týka predbežného ocenenia, stanovuje, že toto ocenenie musí byť v súlade s článkom 20 ods. 1, 7 a 9 „v maximálne reálnej miere“ za daných okolností. [30]

52. „V maximálne reálnej miere“ teda podľa môjho názoru správne zahŕňa ocenenie, ktoré bolo vykonané na konsolidovanom základe, a nie ocenenie týkajúce sa každého subjektu skupiny Banco Popular, ktoré, ako správne uviedol Všeobecný súd, sa podľa článku 20 ods. 7 nariadenia o SRM nevyžaduje. [31]

53. Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho posúdenia ani tým, že dospel k záveru, že ocenenie 2 je v súlade s článkom 20 ods. 9 nariadenia o SRM aj bez zahrnutia rozdelenia veriteľov do kategórií, keďže tieto informácie boli k dispozícii až pri vykonaní ocenenia 3. [32]

54. Po štvrté odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 20 ods. 10 a 11 nariadenia o SRM, pokiaľ ide o ocenenie 2. Tvrdia, že z dôvodu, že po ocenení 2 (ktoré je podľa článku 20 ods. 10 nariadenia o SRM predbežné) nenasledovalo konečné *ex post* ocenenie (v rozpore s článkom 20 ods. 11 druhou vetou nariadenia o SRM), je program riešenia krízovej situácie, ktorý bol založený na takomto predbežnom ocenení, neplatný.

55. SRB v odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu potvrdila, že nevykoná konečné *ex post* ocenenie, lebo by nemalo nijaký praktický význam z hľadiska článku 20 ods. 11 nariadenia o SRM. [33]

56. Všeobecný súd vychádzal z článku 20 ods. 13 nariadenia o SRM, ktorý stanovuje, že „predbežné ocenenie vykonané v súlade s odsekmi 10 a 11 predstavuje pre Jednotnú radu platný základ pre prijatie rozhodnutia o opatreniach na riešenie krízových situácií“, keď konštatoval, že nevykonanie *ex post* ocenenia nemá vplyv na zákonnosť programu riešenia krízovej situácie. [34] Všeobecný súd ďalej konštatoval, že ocenenie, ktoré by sa vykonalo *po* prijatí programu riešenia krízovej situácie a jeho schválení Komisiou, nemôže mať vplyv na zákonnosť tohto programu alebo tohto schválenia. [35]

[30] Napadnutý rozsudok (bod 414).

[31] Napadnutý rozsudok (bod 415).

[32] Napadnutý rozsudok (body 421 a 422).

[33] SRB tiež uviedla, že kompenzačná funkcia takéhoto *ex post* ocenenia podľa článku 20 ods. 12 nariadenia o SRM by sa na prejednávané opatrenie na riešenie krízovej situácie neuplatnila. Súdny dvor potvrdil, že článok 20 ods. 12 nariadenia o SRM sa neuplatňuje na nástroja odpredaja obchodnej činnosti, v rozsudku z 21. decembra 2021, Aeris Invest/SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, body 80 až 82).

[34] Napadnutý rozsudok (bod 280).

[35] V napadnutom rozsudku s odkazom na rozsudok z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia (C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovaná judikatúra), body 281 a 282.

57. Vzhľadom na závery Súdneho dvora uvedené v rozsudku Aeris Invest/SRB [36] zastávam názor, že Všeobecný súd správne vyložil a uplatnil článok 20 ods. 10 a 11 nariadenia o SRM.

58. Na záver navrhujem, aby Súdny dvor zamietol prvé štyri časti druhého odvolacieho dôvodu ako nedôvodné.

B. Návrh na náhradu škody

59. V rámci tretieho odvolacieho dôvodu sa odvolatelia obmedzujú na vyjadrenie v jednom bode, že zotrvávajú na svojich tvrdeniach týkajúcich sa návrhu na náhradu škody.

60. Hoci odvolatelia uvádzajú relevantné body súbežného napadnutého rozsudku, len všeobecne odkazujú na svoj návrh na náhradu škody a na článok 264 ZFEÚ bez toho, aby špecifikovali nesprávne posúdenie, ktorého sa údajne dopustil Všeobecný súd. [37]

61. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, z článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a z článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že v odvolaní musia byť presne uvedené napadnuté prvky rozsudku, ktorých zrušenia sa odvolateľ domáha, ako aj právne argumenty, ktoré konkrétne uvádza na podporu tohto odvolania. [38]

62. Navrhujem preto, aby Súdny dvor vyhlásil tento odvolací dôvod za zjavne neprípustný.

C. Mimozmluvná zodpovednosť Únie

63. V rámci štvrtého odvolacieho dôvodu odvolatelia uvádzajú dve tvrdenia. Po prvé tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne nekonštatoval, že SRB porušila povinnosť mlčanlivosti podľa článku 88 nariadenia o SRM a článku 339 ZFEÚ. Toto porušenie sa týka rozhovoru, ktorý predsedníčka SRB Elke König poskytla televízii *Bloomberg* 23. mája 2017, a údajného úniku informácií uverejnených v rôznych médiách. [39] Tvrdia tiež, že SRB a Komisia porušili svoju povinnosť mlčanlivosti tým, že zostali pasívne a nevykonali interné vyšetrovanie v súvislosti s údajne uniknutými informáciami, ktoré boli uverejnené v článku agentúry *Reuters*.

64. Po druhé tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že ich námietka voči oceneniu 2 a z neho vyplývajúci návrh na náhradu škody sú neprípustné.

65. Pokiaľ ide o prvé tvrdenie, odvolatelia v rozpore s tým, čo uviedol Všeobecný súd v bode 613 napadnutého rozsudku, tvrdia, že informácia o tom, že Banco Popular bola predmetom dohľadu, bola sama osebe dôverná.

[36] Rozsudok z 21. decembra 2021, Aeris Invest/SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040).

[37] To treba v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora z 28. apríla 2022, Changmao Biochemical Engineering/Komisia (C-666/19 P, EU:C:2022:323, body 187 až 189), považovať za neprípustné. Okrem toho „odvolanie, ktoré neobsahuje nijakú argumentáciu osobitne smerujúcu k vymedzeniu nesprávneho právneho posúdenia, ktorým je poznačený predmetný rozsudok alebo uznesenie, nespĺňa túto podmienku“. Rozsudok zo 14. októbra 2021, NRW. Bank/SRB (C-662/19 P, EU:C:2021:846, bod 36).

[38] Rozsudok z 21. októbra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group (C-396/19 P, EU:C:2020:845, bod 24 a citovaná judikatúra).

[39] Všeobecný súd obmedzil svoju analýzu na rozhovor s televíziou *Bloomberg* a na článok uverejnený agentúrou *Reuters*, keďže žalobkyne v prvostupňovom konaní neuviedli, o aké ďalšie údajné úniky informácií zo strany SRB ide. Napadnutý rozsudok (bod 610).

66. V odôvodnení 116 nariadenia o SRM sa uvádzajú informácie, ktoré možno považovať za dôverné: obsah a podrobnosti plánov riešenia krízovej situácie a výsledok akéhokoľvek vyhodnotenia týchto plánov, ako aj všetky informácie poskytnuté v súvislosti s rozhodnutím pred jeho vydaním, ako sú informácie o tom, či boli splnené podmienky na riešenie krízovej situácie, o použití konkrétneho nástroja riešenia krízovej situácie alebo akéhokoľvek opatrenia v rámci konania.

67. Všeobecný súd preskúmal informácie, ktoré predsedníčka SRB poskytla v rámci rozhovoru. Konkrétne uviedla: „Nikdy nehovorím o bankách jednotlivo. Na radare máme viacero bánk a, samozrejme, sledujeme aj prípad banky Banco Popular, ale nielen ten.“ (Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching). [40]

68. Všeobecný súd konštatoval, že tieto vyhlásenia majú všeobecnú platnosť a že „informácia, podľa ktorej Banco Popular ako úverová inštitúcia, na ktorú sa vzťahuje jednotný mechanizmus dohľadu, je ‚sledovaná‘, nie je dôverná“ [41]. Všeobecný súd dodal, že informácia o tom, že ECB vykonala inšpekciu v banke Banco Popular, už bola verejná. [42]

69. Zastávam názor, že Všeobecný súd správne konštatoval, že vyjadrenia predsedníčky SRB sú dosť obšírne na to, aby nezverejnila informáciu o tom, že Banco Popular je v procese určovania, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie, čo je informácia, ktorá by bola dôverná v zmysle odôvodnenia 116 nariadenia o SRM.

70. Pokiaľ ide o článok agentúry *Reuters*, Všeobecný súd v bodoch 619 až 643 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že nie je preukázané, že zdrojom únikov informácií bol zamestnanec SRB, a že nečinnosť SRB, pokiaľ ide o popretie uniknutých informácií, nepreukazuje jej zodpovednosť za tento únik informácií.

71. Okrem toho Všeobecný súd v bode 623 napadnutého rozsudku správne uviedol, že žalobcovia v prvostupňovom konaní „nespresňujú, ktoré informácie uvedené v tomto článku sú dôverné, ani v akom zmysle by ich zverejnenie znamenalo porušenie požiadaviek na služobné tajomstvo, ktoré platia pre SRB alebo Komisiu“.

72. Všeobecný súd ďalej v bode 625 napadnutého rozsudku uviedol, že SRB vydala tlačovú správu, v ktorej dementovala široký výklad, ktorým bol v článku agentúry *Reuters* prezentovaný rozhovor poskytnutý predsedníčkou SRB.

73. Všeobecný súd navyše v bodoch 628 až 632 napadnutého rozsudku poukázal na ďalšie verejne dostupné informácie, ktoré preukazujú, že v článku agentúry *Reuters* neboli zverejnené nijaké dôverné informácie.

74. Napokon Všeobecný súd v bode 637 napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobcovia v prvostupňovom konaní nepreukázali svoje tvrdenie, že za únikom informácií stojí úradník SRB alebo Komisie, keďže nepredložili nijaký dôkaz na tento účel.

[40] Napadnutý rozsudok (bod 612).

[41] Tamže (bod 613).

[42] Tamže (bod 614).

75. Odvolatelia tiež tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne posúdil určité skutkové okolnosti, pričom však nenamietajú ich skreslenie. Toto tvrdenie sa týka porovnania skutočností uvedených v rozhovore s televíziou *Bloomberg* so skutočnosťami uvedenými v článku agentúry *Reuters*, ako aj údajných únikov informácií do radov španielskych správnych orgánov.

76. Tieto tvrdenia považujem za neprípustné, keďže Súdny dvor nemá právomoc zisťovať skutkový stav ani preskúmavať dôkazy, s výnimkou prípadu, keď odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd skreslil skutkový stav, a takéto skreslenie zjavne vyplýva z dokumentov v spise Súdneho dvora. [43]

77. Okrem toho účastník konania, ktorý sa odvoláva na skreslenie, musí presne označiť dôkazy, ktoré Všeobecný súd skreslil, a preukázať pochybenia v rámci posudzovania, ktoré viedli k takémuto skresleniu. [44]

78. Odvolatelia sa obmedzujú na kvalifikáciu skutkových okolností, ktoré už Všeobecný súd posúdil, bez toho, aby preukázali, že Všeobecný súd skreslil dôkazy.

79. Zastávam preto názor, že Všeobecný súd správne konštatoval, že SRB a Komisia neporušili svoju povinnosť mlčanlivosti podľa článku 88 nariadenia o SRM a článku 339 ZFEÚ.

80. V prípade, že Súdny dvor dospeje k opačnému záveru, zostáva ešte preskúmať údajnú príčinnú súvislosť medzi týmto porušením a ujmou spôsobenou odvolateľom.

81. Odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd v bodoch 653 až 674 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že medzi porušením povinnosti mlčanlivosti a riešením krízovej situácie banky Banco Popular neexistuje príčinná súvislosť.

82. Podľa môjho názoru Všeobecný súd správne uviedol, že problémy banky Banco Popular s likviditou boli vážne už predtým, ako sa 23. mája 2017 uskutočnil daný rozhovor, a že krízu likvidity banky Banco Popular spôsobili viaceré faktory, ktorých príčinou boli zlé výsledky banky oznámené vo februári a v apríli 2017.

83. Zastávam názor, že Všeobecný súd s odkazom na judikatúru týkajúcu sa príčinnej súvislosti správne dospel k záveru, že žalobkyne v prvostupňovom konaní nepreukázali dostatočne priamu súvislosť medzi ujmou a vytýkaným správaním, ktoré musí byť rozhodujúcou príčinou ujmy. [45]

84. Prvá časť štvrtého odvolacieho dôvodu by sa teda podľa môjho názoru mala zamietnuť.

85. Pokiaľ ide o druhé tvrdenie, Všeobecný súd poukázal na článok 20 ods. 15 nariadenia o SRM [46] a dospel k záveru, že námietka proti oceneniu 2 nemôže byť predmetom samostatného opravného prostriedku. [47]

[43] Rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Deutsche Post (C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 63); rozsudok z 29. októbra 2015, Komisia/ANKO (C-78/14 P, EU:C:2015:732, bod 54).

[44] Rozsudok z 10. novembra 2022, Komisia/Valencia Club de Fútbol (C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 55).

[45] Napadnutý rozsudok, bod 655, v ktorom sa odkazuje na rozsudok z 11. júla 2019, BP/FRA (T-838/16, EU:T:2019:494, bod 217 a citovaná judikatúra).

[46] „Oceňovanie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, alebo rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje. Ocenenie samo o sebe nepodlieha samostatnému právu na opravný prostriedok, ale môže byť predmetom opravného prostriedku spolu s rozhodnutím [SRB].“

[47] Napadnutý rozsudok, body 680 až 682.

86. Všeobecný súd tiež rozhodol, že ich návrh na náhradu škody je neprípustný, lebo nariadenie o SRM neupravuje možnosť domáhať sa náhrady a žalobcovia v prvostupňovom konaní nešpecifikovali presný rozsah škody ani presnú výšku požadovanej náhrady. Všeobecný súd podložil tento záver s poukazom na skutočnosť, že žalobcovia v prvostupňovom konaní neštruktúrovali svoj návrh, pokiaľ ide o podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie podľa článku 340 ZFEÚ. [48]

87. Navrhujem preto, aby Súdny dvor potvrdil závery Všeobecného súdu týkajúce sa druhej časti štvrtého odvolacieho dôvodu.

VI. Návrh

88. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie,

– uložil odvolateľom povinnosť nahradiť trovy konania.

[48] Napadnutý rozsudok, body 685, 689 a 697.